

begrundede, under Hensyn til hvad Retfærdighed byder eller Hensynet til Produktionens Vilkaar tilsiger, men alene skal tilstræbe at fremsætte Forslag, der i den givne Situation har Mulighed for at opnaa begge Parter Tilslutning.

Efter den Erkendelse, man saaledes i alle Kredse er naaet til, synes det indlysende, at den nuværende Situation ikke bør opretholdes, idet enhver stor Konflikt møder Samfundet uforberedt, og Karakteren af Statens Indgreb derfor faar Tilfældighedens Præg, ligesom det fra alle Sider indrømmes, at Afgørelsen træffes paa et irrationelt Grundlag.

Det er ud fra disse Synspunkter, nærværende Lovforslag forelægges. Lovforslaget bygger paa den Opfattelse, at Overenskomsterne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere som Hovedregel maa hvile paa den fri Aftale mellem Parterne, og at det er af den største samfundsmæssige Værdi, at Arbejdere og Arbejdsgivere gennem Forhandling kan naa frem til den Afgørelse vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar, som giver gode Muligheder for Produktionen og samtidig sikrer Arbejdere og Funktionærer en retfærdig Andel af Produktionens Udbytte. Med den Kultur og Indsigt, alle Kredse inden for dansk Produktionsliv er naaet frem til, er der da ogsaa Mulighed for, at en rolig fremadskridende økonomisk Udvikling vil føre til, at den overvejende Del af Afgørelserne vedrørende Erhvervslivets Forhold fremtidig vil kunne naas gennem en saadan fri Forhandling; men lige saa sikkert er det, at der i kommende Tider vil indtræffe de Tilfælde, hvor der ikke opnaas et Resultat gennem Forhandling, og hvor en Afgørelse gennem en langvarig Arbejdskamp vil angribe selve Samfundets Vel færd. I denne Forbindelse maa det ud fra samfundsmæssige Synspunkter ogsaa tillægges den største Vægt, at en Afgørelse truffet paa Grundlag af, hvilken Part, der kan holde længst ud i en Arbejdskamp, i enhver Henseende er irrational, idet der næppe kan tænkes en mere vilkaarlig Maalestok for en Afgørelse.

Nærværende Forslag gaar da ud fra den Betragtning, at staaende over for en saadan Situation, hvor Organisationerne har svigtet og ikke har formaaet at løse de Opgaver, som deres Stilling i Samfundet forpligter dem til, maa den Regering og den Folke-repræsentation, som har Ansvaret for det fælles Samfunds Velfærd afværge Ulykkerne og drage Omsorg for en af uvildige Mænd paa Ret og Billighed bygget Afgørelse.

Det foreslaas da i Lovforslagets § 2, at

der oprettes en Voldgiftsret, som er rede til at træde i Funktion, naar en Situation af forannævnte Art indtræder. Denne Ret foreslaas sammensat paa en saadan Maade, at den baade omfatter en ligelig Repræsentation for de Parter, Sagen angaar, og et Antal Medlemmer, som kan ventes at sidde inde med de bedste Betingelser for at kunne dømme sagligt og retsindigt og med Vilje til Upartiskhed.

Til Formand for Retten foreslaas Formanden for Den faste Voldgiftsret, og samtidig foreslaas det, at Den faste Voldgiftsret udpeger to Medlemmer med national-økonomisk og juridisk Indsigt. Reglerne for disse to Medlemmers Udpegning indeholder en Opfordring til de i Den faste Voldgiftsret siddende Repræsentanter for de faglige Organisationer om at naa til Enighed om dette Valg, paa samme Maade som Organisationernes Repræsentanter hidtil enedes om i Fællesskab at vælge Den faste Voldgiftsrets Formand.

Medens de fem af den her foreslaaede Voldgiftsrets Medlemmer vælges for et Aar ad Gangen, foreslaas det, at de to af de af Organisationerne udpegede Medlemmer vælges for hver enkelt Sag, saa det sikres, at Personer med speciel Kendskab til den paa-gældende Sag faar Sæde i Retten.

I Forslagets § 1 fastslaas det, at Voldgiftsretten kun træder i Funktion, naar Arbejdskonflikten er af en saadan Karakter, at Statsministeren skønner, at den vil udsætte meget omfattende Samfundsinteresser for Fare, og at han til denne Opfattelse kan faa Tilslutning af Folketinget. Der er her igennem skabt Sikkerhed for, at de afgørende politiske Myndigheder er rede til at tage Ansvaret for Sagens Henvisning til Afgørelse ved Voldgift.

Konkrete Direktiver for Voldgiftsrettens Virksomhed vil det formentlig ikke være iagtigt at give i selve Loven, da der foruden de almene Hensyn, som maa være afgørende for Retten, vil kunne tænkes specielle af den foreliggende Situation af-fødte Omstændigheder, som der bør tages Hensyn til, men som ikke forud kan angives i generelle Regler; men det følger af Sagens Natur, at det for Retten maa være en Rettesnor, at dens Afgørelser giver Medarbejderne i Erhvervslivet saa gode Kaar, som kan forenes med Opretholdelsen af Erhvervenes Konkurrenceevne og dermed Opretholdelsen af gode Produktionsmuligheder.

Det er en Selvfølge, at Voldgiftsretten maa have Adgang til gennem foreliggende Materiale at følge den økonomiske Udvikling inden for Erhvervslivets forskellige Dele.